

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Dilingæ, 1686

Quarto Die.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60052)

postulare. 13. In animum inducere, se laborare plus æquò, nihilque esse, quod non sibi debeatur. Vide hos infelices fructus tepiditatis tuæ, detestare illos, & corrige:

COLLOQUIUM. O ignis, qui semper ardes, & nunquam extingueris! ô amor, qui nunquam vinceris, vince teporem meum! Heu mihi, quia ad ignem algeo! & in sole tenebresco! ignem comedo, dum te Domine Jesu manduco, & tepeo! ah sit tandem finis teporis mei!

In fine, dic Pater, & Ave, &c.

DIES QUARTA

Sancto Angelo Custodi consecranda.

Oratio Jaculatoria huius diei erit ista; Cupio dissolvi, & esse cum Christo ad Philippens. 1.

MEDITATIO I.

De Morte.

Eam, tempore Exercitiorum Spirituum, ia consideratione esse debere, innuit S. P. N. in Regulis bene eligendi, dum ait: *Si mors ingrueret, quem me mallem observasse modum?*

ORATIO

ORATIO PRÆPARATORIA, &
PRÆLUDIUM I. *ut supra*

PRÆLUDIUM II. Pete gratiam à
Deo, parandi te ritè ad mortem.

PUNCTUM I. Audi Deum dicen-
tem: *Isaia. 38. Morieris tu, & non vives. Mo-*
rieris infallibiliter; sed quando, in quo
loco, in quo statu, in qua animæ disposi-
tione, volo te latere, ut ita te disponas, ac
si hodie, hoc momento esses moriturus.
Morieris, ampliùs ad vitam non revocan-
dus, nisi in die iudicij: ne ergo in tali casu
unico exeres, vide! Morieris, & dum ti-
bi mors oculos claudet corporeos, aperiet
oculos animæ: Videbis in morte aliter om-
nia, quàm nunc vides & iudicas. Disce
ergo sic æstimare res, ac si morituriens
esses. Morieris, spoliatus omnibus, solis
æternitatis lucris in toto & tuto manentibus.
Morieris, & cadayer fies exosum omnibus:
quid ergo nunc hominibus placere vis? ô
vanitas! ô cæcitas!

II. Audi dicentem Deum, *Psal. 33 Mors*
peccatorum pessima. Et considera conditio-
nem hominis, in peccato morientis. Nam
1. sentiens dolores dupliciter cruciatur; & in
corpore, dum illos sustinere cogitur, & in
animo, dum illos impatienter fert. 2. Ex
omni parte angustias patitur: coniiciens in
Cœlum oculos, iratum sibi videt Deum:

retro

retro respectans, ad intuitum plurimorum
dæmonum animæ ipsius inhiantium ex-
horrescit: deorsum flectens lumina, videt
paratas inferni fauces: ante se videt severum
Christum, cujus conculcavit sanguinem:
intus mordacem Conscientiæ vermem sen-
tit. Si fortè horologium sonat, tali cor ejus
pulsatur sono, *tempus non erit amplius.* Si
spectat collectanea sua, dicitur illi: Et hæc
quæ parasti, cujus erunt? ac tandem in de-
speratione positus, animam dæmonibus,
quibus obtemperavit in vita, relinquit. Ecce,
ne tali morte moriaris, Deus tibi gratiam
dare paratus est. Vide ergo, ut vivas Deo,
si vis mori Deo.

III. Audi DEVM dicentem per Psalmi-
stam, *Pf. 115. Pretiosa in conspectu Domini,
mors Sanctorum ejus.* Pretiosa, 1. quia dolores,
quos sentiunt, voluntate Dei & morte Chri-
sti dulcorant. 2. quia mortem naturaliter
horribilem securè expectant, & tanquam
vitæ januam exoptant, ut tandem Deo fru-
antur. 3. quia si vident dæmones, eos non
verentur, quos suffulti à Deo toties vicerunt.
4. quia deserere mundum non est illis grave,
qui pridem illum jam deseruerunt, 5. quia
vident interdum B. V. vel alios Sanctos Pa-
tronos, quibus specialiter addicti erant. 6.
quia in actibus Fidei, Spei, Charitatis, de-
siderij videndi Deum, moriuntur. Ecce,

D

tali

tali morte mori potes, imò debes, Religioſe: ita ergo vive, ut ſic moriaris.

COLLOQUIUM. JESU mi, mi JESU agonizans in cruce pro me! indigniſſimus quidem ſum Spiritu tuo, quia tamen ponis animam tuam pro me; peto à te, ut tibi conformis moriar: immitte in cor meum, ultimum Spiritum tuum, & vivifica illo miſeram animam meam. O JESU mi, agonizans pro me!

In fine, Pater, Ave, & Anima Chriſti, &c.

DOCTRINA PRACTICA

Tempore Matutino diei quarta relegendam.

De tempeſtiva preparatione ad mortem.

QUAMVIS à nonnullis Viris aſceticis ita deſcribatur Religioſus: Religioſus eſt anima mœrens ac dolens, indefinente mortis memoriâ: nihilominus tamen videre perſæpe eſt, Religioſos non uſque ad eò ad mortem, prout par erat, paratos mori: necelle igitur eſt, Religioſum mortis ſuæ horam, cum debitâ animæ præparatione præſtolari: præparatio autem poteſt eſſe iſta.

1. Habeat Religioſus ſingularem affectum erga preſioſiſſimam Dei Matrem, quotidieque

que eam peculiari cultu veneretur, ut per eam impetret felicem mortem; potissimum verò, quotiescunque eam salutatur, cum reflexione & affectu proferat illa verba: *Sancta Maria, Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus, nunc, & in hora mortis nostræ.* Cultum hunc Matris Dei esse solatio in morte, probavit P. Joannes à Campis Montensis, Deiparæ devotissimus; ejus enim Rosarium perpetuòolvebat manibus; ejusdem Officium quotidie cum 5. Psalmis, qui litteris Sanctissimi ejus Nominis respondent, recitabat; singulis Sabbatis ad Novitios, cum quibus diu habitavit, se conferebat, eisque Historiam aliquam de Deipara narrabat. Ille ergo sub mortem, insuetâ lætitiâ perfusus, Patri cuidam dixit: O si nôsses Pater mi, quantum in morte adferat solatium, Deiparam singulari studio coluisse! *Annua Coll. Torn. 1601.* Nec morti solùm nostræ favet Parens vitæ, sed etiam post mortem curam nostræ gerit; apparens enim Patri Hieronymo Cavalio dixit, magnam se gerere curam pro hominibus Societatis vitæ functis, ut è Purgatorio liberentur. *P. Nieremb. de Amor. B.V. c. 12.*

2. Deligat Religiosus aliquod tempus, singulis hebdomadis, e. g. die Dominico, vel alio Festo, quo non interveniunt complures occupationes, & eo tempore, segregatus

gatus ab omni conversatione, in Templo, vel alio loco, ita secum disquirat; si mihi nunc moriendum esset, quò animò, quâ præparatione morerer? éstne aliquid, quod tunc conscientiam gravaret? & si quid ejusmodi repererit, doleat, emendationem proponat, & pro confessione non differenda adnotet.

3. Singulas sacras Communionés, per modum Viatici sumat, & cum eis actibus, quos sumendo Viaticum exerceret: quis enim nos melius ad adventum Christi Judicis nostri in morte præparare potest, quàm ipse Judex, qui nunc est cibus noster, & quem qui manducat, vivet in æternum.

4. Quales Virtutum actus exerceri solent cum moribundis, & quales in extremo agone elicere vellet, eorum in vita habitum contrahat: tales sunt actus Fidei, Spei, Charitatis, Contritionis, Fiduciæ erga B. V. resignationis in divinam voluntatem, desiderij videndi Deum, &c. in his igitur actibus frequentandis habitum in vita contrahat, fietque, ut morienti actus iidem in mentem recurrant: sicut enim umbra correspondet rebus, quarum est umbra, ita actus mortis correspondent plerumque actibus vitæ, & sicut plectitur hæc pænâ peccator, ut moriens obliviscatur suû, qui vivens oblitus est Dei, ita hac misericordiâ præmiatur

miatur justus, ut moriens recordetur Dei, qui vivens oblitus est sui, ut esset per frequentes actus memor Dei.

5. Præter pretiosissimam Dei Matrem, eligat alios etiam Patronos mortis suæ, quos eo sine quotidie colat, iisque mortem suam commendet. Ex his Patronis sit S. Michaël Archangelus, itémque S. Angelus Custos proprius, in quorum honorem destinet, æternoque jure illis inscribat (salva inscriptione pro animabus Purgatorij) omnes actus amoris Dei, quoscunque totâ vitâ eliciet; præterea quotidie eos invocet. Iisdem Patronis adnumeret specialiter S. Barbaram Virginem & Martyrem, in cujus honorem destinet, & pleno jure ei inscribat omnes Sacras communionés totius vitæ, salvâ itidem inscriptione fructûs satisfactorij pro animabus Purgatorij; præterea quotidie invocet illam manè, & vesperi. Adlegat insuper sibi Filius Societatis in Patronos mortis Sanctos Societatis, nempe S. P. Ignatium, S. Franciscum utrumque, B. Stanislaum, B. Aloysium, & alios NN. in quorum honorem omnes actus mortificationis totius vitæ destinet (salvo jure animarum Purgatorij) & quotidie singulariter eos invocet.

6. Ad Dominum Jesum agonizantem in Cruce religiosus peculiariter sit devotus, quotidieque tempore meridiano ad pulsus,

qui solet dari pro salutanda Dei Parente ;
 Salutationibus Angelicis adijciat hanc Ora-
 tiunculam : *IESV mi , mi IESV , agonizans in
 cruce pro me , memento agonie & mortis tue
 pretiosissima ; momentum agonie & mortis mee
 dedico , offero , unio cum agonie & Morte Tua ;
 sit mors tua vita mea , ô Iesu mi !*

7. Quotidie , conferens se ad somnum ,
 instituat Religiosus praxim mortis , usita-
 tam olim Patri Gaspari Druzbicki , vitam
 cœlestem planè in terris ducenti : Praxis
 hæc est ejusmodi. 1. Decumbe in lecto , ve-
 luti amplius ex eo non surrecturus. 2. toti
 mundo , rebûsque ejus valedic. 3. testamen-
 tum spirituale ratifica. 4. Sanctissimum Eu-
 charistiæ Sacramentum , atque Extremam
 Uctionem spiritualiter sume. 5. Elicias
 breviter actus , quos in morte velles elicere :
*Credo , Spero , Amo super omnia ! Doleo ex
 amore tui : Cōdono omnibus inimicis meis omnia.
 Fiat voluntas tua ! desidero videre te , &c.*
 6. Agonizanti in cruce Christo , & articulo
 mortis ejus , & pretiosissimæ Parentis ejus ,
 omniûmque Electorum , articulum mortis
 tuæ commenda , & uni. 7. In manus San-
 ctissimæ Trinitatis , *JESU Christi , B. V.*
omniûmque Electorum , Spiritum tuum
trade. 8. Ultimo veluti anhelitu nomina ,
JESUS & MARIA , ingemina , sicque obdor-
mi.

8. Peculia-

8. Peculiariter Religiosus sit addictus studio disponendi moribundos; non patietur enim Deus malè mori eum, qui alijs ad bene moriendum profuit, interdùmque Deus hoc studio post mortem punit defectum zeli circa animas in vita commissum, quod tali historiâ comprobatur P. Jacob. Hautinus. *Lib. de Commun. Generali, parte 3. sect. 8.* Sacerdos quidam Societatis nostræ præbuit se videndum post obitum suum, alteri ejusdem Societatis Sacerdoti, viro gravissimo religiosissimoque, & narravit inter alia, ex quo esset è Purgatorij supplicijs emissus, varias Urbes & Provincias sibi esse lustrandas, quòd vivens zelum exercuisset remissiùs, atque ita Tutelarium Angelorum ritu jussu se moribundis assistere. Retulit hoc P. Florentius Montmorencius, qui, cum eo tempore ageret Provinciam, de tota re edoctus est per literas ab eo Patre, cui mortuus apparuerat.

9. Agonizantium memor sit Religiosus quotidie, & pro ijs oret, quotiescunque dicit: *Fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace!* conjungatque semper Orationem pro animabus in Purgatorio Orationi pro agonizantibus, ex quorum momento pendet eorundem Æternitas, & qui sunt auxilio suffragiorum egentissimi: qui autem intelligit super egenum & pauperem, in die mala, & à die malæ mortis, liberabit eum Dominus.

Psal. 40.

D 4

DIE

DIEI QUARTÆ

MEDITATIO II.

De judicio DEI particulari.

Idem fundamentum habet Meditatio hæc in Exercitijs Sancti P. N. quod præcedens.

ORATIO PRÆPAR. & PRÆLUDIUM I. ut suprâ.

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo gratiam concipiendi intimum timorem judicij ejus.

PUNCTUM I. Audi Deum dicentem, *Ezech. 18. Vnumquemque juxta vias suas judicabo*: Et considera Judicium uniuscujusque, seu particulare, in ultimo instanti vitæ, exactissimum fore. 1. Namque discutientur non solum gravia peccata, sed etiam verba otiosa, ut præmonet ipse judex. 2. Discutientur etiam justitiæ seu bona opera, intentiones, inclinationes, & omnimodæ circumstantiæ. 3. Discutientur intensiones actuum, tam malorum quàm bonorum. 4. Omissiones bonorum, evacuationes gratiarum divinarum, impedimenta & obstacula, obstructioque fontis misericordiæ divinæ. 5. Peccata in causa solum, quæ poterant sequi ad positionem causæ eorum, nec tamen sunt secuta. 6. Peccata aliena, tibi tamen merito

meritò imputanda , scandaláque activa & passiva. Tanta est materia iudicij illius , & fortè est adhuc alia , quam Deus novit. Time ergo illam , & per Sacramenta , actúsque supernaturales , præsertim charitatis , diminue.

II. Audi Deum dicentem , *Mal. 3. Accedam ad vos in iudicio.* Et considera iudicij illius particularis formam. 1. apparebit animæ Christus crucifixus (ut docet Innocent. lib. 3. de vilitate conditionis humanæ) cum quadam exaggeratione beneficiorum : quo vultu tunc intueberis Christum ? an non erubesces coram illo ? 2. Sublato hoc spectaculo , sedebit pro tribunali Christus , vel locò ejus S. Michaël Archangelus. 3. Stabit accusator diabolus à sinistris , & dicet : juste Judex , tanta isti homini præstitisti , ille autem te spreto , consiliis , & inspirationibus tuis abjectis , me & suggestiones meas est secutus. 4. à dextris stabit Angelus custos tuus , testabiturque omnia. 5. intus conscientia , ad instar libri , omnia repræsentabit. Quid tunc respondebis iudici tuo ? poterisne dicere illud S. Augustini ? *Feci Domine , quod iussisti , da , quod promisisti.*

III. Audi Christum Dominum dicentem *Matt. 22. 23. Quomodo fugietis à iudicio gehennæ ? & considera modos , iudicium illud reddendi tibi favens.* 1. Si neminem unquam
D 5
judicaveris,

judicaveris; nam non judicaberis, ipso Ju-
dice id asserente. 2. Si teipsum judicaveris;
nam, teste Apostolo, non judicaberis à Do-
mino. 3. Si faventem tibi reddideris Ma-
trem Judicis, B. Virginem misericordiæ
Matrem. Hæc igitur deducere in praxim
proponere.

COLLOQUIUM institue illis profæ Eccle-
siasticæ verbis: *Iuste Iudex ultionis, donum fac
remissionis, ante diem rationis. Ingemisco tan-
quam reus, culpâ rubet vultus meus, supplicanti
parce DEVS! &c.*

In fine, Pater, Ave, & Anima Christi, &c.

HORA CONSIDERATIONIS

Tempore pomeridiano, diei quartæ.

De Testamento Hominis Religiosi.

CERTUM est 1. Prohibitum esse Religiosis
Professis testari, & Testamenta eorum
irrita esse. Constat ex jure Canonico in
Authent. *Ingressi. Cap. de Sacros. Eccles.* Ratiô-
que est, quia Religiosus Professus nec pro-
prium habet, nec proprij est capax; testari
autem est actus proprietatis. Religiosi quo-
que Societatis nostræ, necdum professi, post
vota tantum simplicia, licet validè possint
testari, licitè tamen non possunt, sine præ-
scitu Superioris, qui post mortem eorum,
testamen-

Testamentum in gratiam consanguineorum factum, irritare potest, ita ut consanguinei, non ex Testamento succedant, sed ab intestato, ut docet Suarez, *tomo 4. de Relig. lib. 4. c. 6.*

Certum est 2. Statutam esse pœnam in Jure Canonico, Cap. *Monachi.* contra Religiosos, qui post mortem, habuisse aliquid proprii deprehenduntur: statutam, inquam, esse pœnam, ut non in loco sacro sepeliantur, sed in sterquilinio, cum pecunia vel re per eos possessa, ut fecit S. Gregor. Magnus, quem jus allegat; imò si in loco sacro sepultus fuerit, est extrahendus, si id sine magno scandalo fieri potest. Nomine autem proprii intelligitur non solum dominium, sed etiam usus & possessio, independenter à Superioris consensu, juxta doctrinam Theologorum.

Certum est 3. dubiam ad minimum esse salutem eorum Religiosorum, qui multa superflua, unius vectoris onerario currui vix sufficientia, & interdum pretiosa, coacervant, detinent, & tandem post mortem relinquunt, quamvis ea cum licentia Superioris coacervaverint, & detinuerint, quia Concilium Tridentinum decernit, *Seff. 25. cap. de Regul.* ut supellex Religiosorum, statui paupertatis, quam profitentur, sit conveniens, nihilque in ea superfluum sit. Non

potest igitur licitè superior religiosus, imò nec ipsa communitas religiosa, etiam si habeat dominium Bonorum, dare licentiam subdito, seu particulari Religioso, ad superflua, quia non potest contravenire Concilio. Nec tantùm licitè, sed nec validè potest Superior religiosus dare facultatem subdito ad superflua, quia est solùm administrator, tam bonorum temporalium religionis, quàm eorum, quæ aliunde obveniunt subdito; administratio autem illi conceditur à constitutione Ecclesiæ ad necessaria solùm, non superflua. Doctrina hæc desumitur ex gravissimis Theologis, apud Sanchez *lib. 7. in Præc. Dec. cap. 8. & cap. 19. & num. 20.* Sed quidquid sit de his: Nunquid decet Socium Christi, (qui non habuit, ubi caput reclinaret, & qui nudus in cruce mortuus est) onustum superfluis mori? nunquid cum talibus sarcinis, mortuus est S. P. Ignatius? qui in cubiculo suo nihil habuit præter novum testamentum, Thomam de Kempis, de imitatione Christi, & Missale, quod pridie Missæ dicendæ curabat sibi adferri, ut adnotavit P. Consalvus in Diario. Alios è nostris Servos Dei, talium superfluitatum hostes & eliminatores referre, superfluum duco.

Certum est 4. Inesse Religioso bona quædam, quæ in nuncupatione Votorum à se non

non

faciendum, quod libéret meæ voluntati. His igitur jam pridem in sancto sinu tuo depositis, quæ mihi residua sunt ex dono tuo, de his, juxta beneplacitum tuum, ita dispono.

1. Corpus & animam meam trado omnium creatrici Omnipotentiaæ tuæ, & protestor, te esse primum principium rerum omnium; ignosce si in primo usu rationis ad te non sum conversus.

2. Jus in extrema necessitate defendendi vitam meam, trado suavissimaæ Providentiæ tuæ, & protestor, te esse Dominum vitæ & necis, subdóque me tibi ad omne genus mortis.

3. Inannihilabilitatem, quam de potentia ordinaria hæbet materia & anima mea, trado divina immortalitati tuæ, & protestor me nolle esse, nisi propter te, & ut amem te.

4. Potentiam obedientialem meam trado effectrici miraculorum potentiaæ tuæ, & protestor, te Authorem omnium supernaturalium esse.

5. Alias, tam corporis, quàm animæ potentias, trado virtuti & potentiaæ Humanitatis Christi, cui Unionem Hypostaticam gratulor.

6. Virtutes, & habitus naturales in anima residentes, trado æternæ Sipientiaæ tuæ, eique me in æternum discipulum devoveo.

7. Passiones omnes, & propensiones meas, trado.

trado inclinatissimæ in genus humanum propensione tuæ, cui in æternum adhæreo.

8. Libertatem illam absolutam, quâ hoc momento maximus peccatorum esse, ipsûmque Luciferum adæquare possum, subdo eminentissimæ libertati tuæ, cui me in æternum mancipo.

9. Famam, & honores omnes, si qui mihi aliquo jure debentur, trado inprimis supremæ dignitati tuæ, deinde linguis, vilipensionibus, & obrectationibus hominum, ita ut nec post mortem ab hac obligatione eximi velim.

10. Merita omnia, si quæ habeo in Religione ratione laborum meorum, trado Religioni meæ, nec ab ea quidquam volo, nisi ut me tractet, tanquam mancipium, meque velut inutile pondus post mortem in sterquilinio sepeliat.

11. Gratias omnes à te mihi collatas, & habitus omnes supernaturales in anima residentes, trado & depono in manibus pretiosissimæ Dei Matris, protestorque, me per manus ejus omnia accepisse: & hæc est æterna protestatio mea.

12. Virtutes omnes supernaturales & acquisitas, si quæ sunt, trado infinitæ bonitati tuæ, & peto, ut tandem consumat omnem malitiam meam.

13. Fructum adorationis, & gratiarum
actionis

actionis omnium actionum mearum, trado eminentissimæ Majestati tuæ, ad subdendos tibi omnes infideles & hæreticos.

14. Fructum impetratorium omnium actionum & passionum mearum, trado Misericordiæ tuæ, pro existentibus in peccato mortali, & pro agonizantibus.

15. Fructum omnem satisfactorium, tam mearum omnium actionum & passionum, quàm alienarum, in vita & post mortem ad me spectantem, trado animabus purgatorij, plenè & totaliter.

Sic me nudum, exspoliatúmque in mero nihilo meo, coram te statuo, & sic, te solo contentus, mori volo, agonem meum agoni Christi uniens. Sic me ex hac vita transfer, & misericordissimè fac me esse id, quod vis, Amen.

DIEI QUARTÆ

MEDITATIO III.

De Æternitate.

Ratiocinari nos de ea jubet S. P. N. dum ait, in Lib. Exerc. hebdom. 1. puncto 3. Ratiocinandum est, supplicium æternum peccato justè irrogari.

ORATIO PRÆPARAT. & PRÆLUD. I.
ut suprâ. PRÆ-

dices? *ô eternitas! cum te non capiam, tu me capias.*

II. Audi dicentem Deum per Ecclesiasten, *cap. 12. Ibit homo in domum eternitatis sue: Et considera immensam superficiem eternitatis, tam fortunatæ, quàm infelicitis. Qui est in medio Oceano, quocunque verterit oculos, non attinget litus; sic, quocunque Beatus oculos verterit, non attinget terminum, eodémque modo damnatus: undique & undique eternitas. Ecce talis superficies eternitatis! committes aliquando, Religiose, te huic immenso mari; ah quomodo, pro tanta navigatione providisti, & provides tibi?*

III. Audi dicentem Deum, *Isaia. 32. Quis ex vobis habitare poterit cum ardoribus sempiternis? Et considera corpus ipsum, seu crassitiem eternitatis. De fide est, fore in inferno fletum, ut docet Christus, Matt. 8. de quo S. Bonaventura cap. 49. de inferno. ait: tam copiosum illum fore, ut si singulorum damnatorum asservarentur lachrymæ, integer ex illis congereretur Oceanus. Cogita ulterius; sint tot integri mundi, quot fuerunt, sunt, eruntque homines, quot folia in arboribus, quot guttæ in aquis, arenæ in mari, atomi in aëre, & unus damnatorum singulis mille annis, unam guttam ex oculis suis emittat, implebit lachrymis suis omnes Mundos;*
Eternitas

Æternitas autem in infinitum continuanda manebit, tam diu, quamdiu Deus erit Deus.

COLLOQUIUM. O anima mea! æternitas te, bona vel mala, manet; & in potestate tua est, cum Dei gratia bonam consequi: cur ergo non incipis seriò pro cœlo laborare? quid tibi cum transitorijs vanitatibus? transibunt hæc omnia, quid te ex rebus mundi contristabit? quid pro æternitate bona obtinenda grave erit? æterne Deus! qui me æternum creâsti, ne permittas, quæso, me perire in æternum!

DIES QUINTA

S. Josepho, Sponso B.V. consecranda

Oratio jaculatoria hujus diei erit ista:
Domine, dum veneris judicare, noli me condemnare.

MEDITATIO I.

De abyssu Judiciorum Divinorum.

De judicio Dei fieri posse Meditationes in Exercitijs, innuit S. Pater, in fine *Exercitij V. Hebdom. I.*

ORATIO PRÆPARATORIA, &
PRÆLUDIUM I. *ut supra.*

PRÆ-